

La vigent llei catalana de política lingüística no la poden modificar els jutges espanyols

written by Llorenç Prats | 29 d'abril de 2022

Des que es van agrupar quatre grups parlamentaris (ERC, JxCat, PODEM, PSC) per canviar la llei de política lingüística del 1998, s'ha creat una falsa sensació d'inseguretat entre els centres escolars. Una sensació que s'afegeix a l'econòmica, en el cas dels centres concertats, ja que les dotacions pressupostàries per aquestes partides s'estarien revisant a fons des del Departament d'Educació que lidera el conseller González Cambray. Una realitat que també prové de les noves condicions establertes en els centres públics i que estan sent objecte d'una contundent contestació des de les organitzacions sindicals.

Cap normativa en vigor refereix percentatges en l'ús de les diferents llengües oficials a Catalunya. Això no obstant, ara sembla que la llei ho digui però no és així. Col·lectius de juristes, especialment el Col·lectiu Maspons Anglasell (<https://masponsianglasell.cat/>), de reconeguda trajectòria, ja han exposat que el poder judicial no pot innovar l'ordenament jurídic, ja que això és feina del poder legislatiu. De fet, exposen fins i tot, que la proposta parlamentària catalana és contrària a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya actual. Un fet que podria confirmar-se, ja que en el tràmit de revisió de la proposició de llei, també si són tramitats en lectura única, el Consell de Garanties Estatutàries ho haurà d'analitzar amb detall. Tanmateix, cal que ho exigeixin dos grups parlamentaris, 1/10 dels diputats del Parlament o el mateix Govern. Caldrà veure si tenen aquesta dignitat, han apuntat els il·lustres lletrats.

En aquest context, una part important del teixit educatiu català, el representat per l'escola concertada, a través de l'Agrupació Escola Catalana, Confederació Centres Autònoms d'Ensenyament Catalunya, Federació Catalana de Centres d'Ensenyament de Catalunya i la Fundació Escola Cristiana de Catalunya, exposen la conjunció de massa complicacions, o si més no una manca de directrius clares.

L'actuació dels tribunals espanyols, introduint confusió i desencís, dins l'activitat educativa, sobretot amb "la imposició del 25%, sense cap explicació pedagògica ni molt menys raonable" ha generat un moviment de reclamacions a les autoritats educatives catalanes per obtenir concrecions per encarar amb tranquil·litat el nou curs 2022-2023.

Com assenyala el professor Lopez Bofill, en declaracions a *El Món*, la llei del 1998 no s'ha de modificar perquè no ha estat impugnada. La llei de política lingüística actual té l'aval del Tribunal Constitucional espanyol. És una llei vigent i determina clarament que la llengua de referència i vehicular ha de ser el català. Ho diu la llei. Si bé, també exposa que "hi ha un clima" de vigilància judicial que no té cap raó lògica i encara menys jurídica però que pot generar precipitació. Una situació en la qual podrien estar entrant els centres de la concertada a Catalunya.

Una eventual execució judicial de "la sentència del 25%" hauria de ser a instàncies dels governs, un fet que encara no s'ha donat, i si fos el cas, en cada cas es podrien produir incidents d'execució i altres mecanismes de salvaguarda dels drets vigents. Res greu, com entitats en defensa de la llengua ho han exposat, comparat amb el desmantellament de la llei vigent de política lingüística.